

KHAI THỊ CỦA HÒA THƯỢNG TỊNH KHÔNG

(Kính thưa các bạn đồng học!)

Xen kẽ lời khai thị của HT có những câu tôi chia sẻ thêm, nhưng đều là lời giảng của HT từ các bài giảng khác mà có, tuyệt không dám nói theo ý riêng của mình. Kính mong các bạn hoan hỉ - Vô Danh cư sĩ)

Bài 4. Sinh mạng là vĩnh hằng?

1. Chết chẳng qua là đổi thân thể, đổi cảnh giới mà thôi

Trước nhất chúng ta phải hiểu rõ cái tánh này. Phật tánh, pháp tánh đều không sanh không diệt. Chúng ta phải hiểu rõ đạo lý này. Tánh không sanh không diệt. Nếu tánh mê rồi thì biến thành thức. Chúng ta thường kêu bằng linh hồn. Linh hồn là gì? Đó là tự tánh mê rồi thì biến thành ra hình trạng này, biến ra linh hồn. Linh hồn đi đầu thai trong lục đạo. Không kể là đầu thai bằng phương cách nào thì nó cũng không sanh không diệt. Đến khi nào giác ngộ rồi thì thành Bồ tát thành Phật. Giác ngộ thì được đại tự tại. Không giác ngộ thì bị nghiệp lực chuyển.

Ví dụ như lúc còn sống chúng sanh tạo thiện nghiệp, tâm thiện, niệm thiện, hành động thiện, hoàn cảnh sanh sống của họ là cõi người hay cõi trời. Cõi trời có hai mươi tám tầng.

Nếu như tâm họ không thiện, tư tưởng không thiện, hành vi không thiện tương lai họ sẽ sanh vào cõi ngạ quỷ, súc sinh hoặc là địa ngục.

Cho nên thân thức chúng ta gọi là linh hồn đi đầu thai chứ không bị mất đi. Nó sẽ chuyển biến chứ không tiêu diệt. Nếu nó giác ngộ thì sẽ chuyển thành Phật tánh. Nếu nó mê thì sẽ chuyển thành thân thức. Nó sẽ chuyển biến tùy theo mê hay ngộ và vĩnh viễn không tiêu diệt.

Cho nên nếu bạn hiểu thật rõ chân tướng sự thật này, bạn sẽ không sợ chết nữa. Tại sao vậy? Vốn là không có sanh tử, sanh tử là cái gì? Chỉ là thay đổi thân thể, thay đổi hoàn cảnh sanh sống thôi. Cũng giống như chúng ta đi di dân. Hiện nay nói đi di dân mọi người dễ hiểu. Chúng ta từ Trung Quốc đi di dân đến Mỹ Quốc đây là thay đổi thân thể và thay đổi thân phận. Chúng ta không dùng quốc tịch Trung Quốc nữa mà đổi thành Quốc tịch Mỹ. Cũng như bạn thay đổi thân thể và thay đổi hoàn cảnh sinh hoạt mà thôi. Gần đây chúng ta lại từ Mỹ đi di dân đến Úc Châu và lại biến thành công dân Úc. Lại đổi thân phận nữa, người thì không chết chỉ thay đổi thân phận ba lần, thay đổi hoàn cảnh sinh sống ba lần. Sự việc là như thế đó. Cho nên bạn phải hiểu như vậy.

Hiện nay chúng ta ở trong thế gian này vẫn thường liên lạc với bà con và bạn đồng tu ở Trung Quốc, Mỹ Quốc. Nếu bạn sanh lên cõi trời hoặc sanh lên cõi Cực Lạc đạo lý cũng giống như vậy. Bạn cũng giữ liên lạc với những bà con bạn bè ở trái đất này, bạn sẽ thường thường giúp đỡ và thăm viếng họ.

Nhưng cảnh giới không giống nhau, không gian duy thứ không đồng. “Duy” có nghĩa là chiều, là phương vị. Họ đến đây để thăm viếng chúng ta họ thấy rất rõ ràng. Nhưng chúng ta không thấy họ. Đây là vì không gian duy thứ không giống nhau. Tuy là chúng ta không thấy họ, nhưng chúng ta thường thường kỷ niệm họ. Thí dụ như lúc chúng ta tụng Kinh lạy Phật, đem công đức hồi hướng cho họ. Đó là kỷ niệm họ. Họ cũng thường lại thăm viếng chúng ta, âm thầm giúp đỡ và vẫn duy trì liên lạc với chúng ta. Khi chúng ta tu hành có đầy đủ công phu và trình độ. Đủ trình độ nghĩa là sao? Nghĩa là đủ định công khả năng tịnh tâm. Có đủ định công thì có thể giảm bớt vọng tưởng, phân biệt và chấp trước của chúng ta. Giảm đến một mức nào đó thì cái cảm ứng này sẽ trở nên hiện thực rất rõ ràng. Họ đến thăm chúng ta, hoặc là chúng ta đi thăm họ. Cho nên đây là cảnh giới trong trạng thái định. Không gian và thời gian đều không còn tồn tại nữa (là trong khi nhập định không tồn tại). Cho nên trong định có thể qua lại liên lạc đi về quá khứ và đi đến tương lai.

2. Pháp giới là vô lượng vô biên

Hiện nay nhà khoa học biết được không gian thật sự có nhiều duy thứ tồn tại. Nhưng không biết dùng phương pháp gì để đột phá nó, vượt qua danh giới giữa những duy thứ này. Giống như các nhà khoa học gia thường nói trên lý luận, họ dùng gia tốc độ. Nếu tốc độ này nhanh hơn vận tốc ánh sáng thì có thể đi ngược về quá khứ, có thể đột phá không gian trên lý luận.

Khi nhập định những người học Phật chúng ta biết được trong nhà Phật nói pháp giới, là danh từ mà khoa học gia gọi là không gian duy thứ. Tại sao có nhiều pháp giới như vậy?

3. Pháp giới từ đâu đến? Từ vọng tưởng, phân biệt, chấp trước

Pháp giới từ đâu đến, đều là từ vọng tưởng, phân biệt, chấp trước biến hiện ra. Nếu vọng tưởng phân biệt chấp trước của bạn dứt hết, thì không gian duy thứ sẽ không còn nữa. Hoàn toàn phá tan. Cho nên không cần biết người thân, bạn bè của chúng ta ở trong không gian duy thứ nào, chúng ta đều có thể nhìn thấy được. Chúng ta đều có thể liên lạc trực tiếp.

Người có thể tiếp xúc với những không gian duy thứ khác, sớm nhất trong lịch sử nhân loại, là những người theo Bà La môn giáo. Bà La môn giáo có khoảng một vạn năm lịch sử. Phật giáo chúng ta chỉ có khoảng ba ngàn năm lịch sử. Họ cũng là tu định, từ trong thiên định mà có thể phá tan không gian duy thứ. Cho nên hiện tượng lục đạo luân hồi họ nhìn thấy sớm nhất. Tuy họ nhìn thấy, nhưng họ không hiểu từ đâu mà có lục đạo.

Mãi cho đến lúc Đức Phật Thích Ca Mâu Ni xuất thế, Ngài mới giải thích rõ sự việc này. Cũng có thể nói trong quá khứ họ biết được sự việc, nhưng không hiểu rõ nguyên do tạo thành hiện tượng này. Sau khi Đức Phật ra đời mới đem nguyên do của lục đạo luân hồi để giải thích rõ cho mọi người biết. Đó là do vọng tưởng, phân biệt và chấp trước biến hiện làm thành.

Khi xa lìa vọng tưởng phân biệt chấp trước thì pháp giới này sẽ biến thành nhất chân pháp giới. Thập pháp giới sẽ không còn nữa. Nói một cách khác không gian duy thứ là không thật có, vẫn chỉ là một ảo tưởng, không phải chân tướng sự thật.

Chúng ta vãng sanh đến Tây Phương Cực Lạc thế giới đều nhờ vào một câu Phật hiệu này. **Nhưng chúng ta nên biết chỉ niệm câu Phật hiệu này mà không phát Bồ đề tâm thì không thể vãng sanh.** Ngẫu Ích Đại sư nói cho chúng ta biết một cách đơn giản và rõ ràng nhất: “*Chân tín và thiết nguyện*”. Tín chân thành và phát nguyện thiết tha. Bạn thật tin một chút cũng không hoài nghi. Bạn thật là muốn đến Cực Lạc thế giới, thật là muốn thân cận Đức Phật A Di Đà nên tu học. Lòng tin và ý nguyện này là Bồ đề tâm. Sau đó chỉ cần bạn nhất hướng chuyên niệm. Bạn có đầy đủ ba điều kiện này thì bạn có thể vãng sanh.

4. Làm thế nào để đột phá được pháp giới? Buông xả

Vãng sanh là một sự việc trọng đại, là một việc rất hy hữu, hiếm hoi, ít có. Tất cả mọi thứ trên thế gian này đều là giả hết. Chuyện gì trên thế gian này nếu có đầy đủ nhân duyên thì làm, nếu không có duyên thì tuyệt đối đừng khởi tâm động niệm. Nếu bạn lãng phí tinh thần và thời gian trên những sự việc trên thế gian này, để cho nhân duyên của việc trọng đại vãng sanh trong đời người trôi qua. Đến đời nào, kiếp nào bạn mới có thể gặp lại được. Phải nên cẩn thận nhất định phải thận trọng.

Cho nên chúng ta là những người học Phật, tất cả mọi sự việc trên thế gian này đều phải tùy duyên. Những chuyện tốt đối với chúng sanh, nếu có duyên thì mình làm, nếu không có duyên thì đừng phan duyên. Điều này quan trọng nhất. Chúng ta phải hiểu rõ và bắt chước làm theo những sự thị hiện của Đức Phật Thích Ca, Chư vị Đại tổ sư và Chư vị Bồ tát.

Năm xưa Đức Phật Thích Ca thị hiện làm gương cho chúng ta noi theo, Ngài thị hiện 30 tuổi thành Phật, đại triệt đại ngộ minh tâm kiến tánh thì gọi là thành Phật. Thành Phật là thành tựu trí huệ viên mãn, giác ngộ viên mãn. Trí huệ và giác ngộ viên mãn rồi thì Ngài bắt đầu giáo hóa chúng sanh. Cả đời đều làm công việc giáo dục dạy học cũng là tùy duyên. Cho nên có câu nói “*Phật không độ người không có duyên*”, có cơ hội gặp được thì gọi là có duyên. Không có duyên thì không gặp được. Đức Phật sẽ không đốt đèn đi khắp nơi để tìm, không có đạo lý này. Ai gặp được thì người đó có duyên.

Từ lúc Đức Phật diệt độ cho đến ngày nay, tuy Ngài không còn tại thế, Kinh điển còn được lưu lại trong thế gian này. Chúng ta có thể gặp được Kinh điển thì chúng ta có duyên, không gặp được Kinh điển thì không có duyên. Nếu gặp được Kinh điển mà bạn có thể còn đọc tụng, có thể hiểu rõ, có thể tin tưởng, có thể noi theo đạo lý và phương pháp trong Kinh điển mà tu hành, thì bạn sẽ thành công. Quan trọng nhất là chúng ta phải buông xả thân tâm thế giới, tức là buông xả vọng tưởng, buông xả phân biệt, và buông xả chấp trước. Nếu được như vậy là chúng ta có thể liên lạc nói chuyện với Bồ tát, có thể phá bỏ danh giới của chúng ta và Chư Phật.

Hôm nay chúng ta học Phật, nhưng không thể đột phá được là vì lý do gì? Vì bạn vẫn còn chưa buông xả. Cho nên lỗi lầm này là của chính mình, không phải của Phật cũng không phải là Kinh điển, tại vì chính mình. Lòng tin của mình không thật tình, vẫn còn hoài nghi, hãy còn chấp trước. Thế thì không còn cách nào khác nữa. Cho dù Chư Phật Như Lai ở ngay trước mắt cũng không thể giúp bạn được. Điều này là việc của bạn.
